

САНДУРСЬКИЙ Богуслав Флоріонович

Випускник
гірничопромислового
факультету (1954 р.)

Генеральний директор
ВО «Башнефть» (до 1994 р.)
Член-кореспондент Інженерної
академії Республіки Башкортостан.
Заслужений нафтовик Башкирської
АРСР та Російської Федерації,
почесний нафтовик Міннафтопрому
СРСР

Заслужений працівник нафтової і газової промисловості Російської Федерації, ветеран праці ВО «Башнефть». Ветеран Великої Вітчизняної війни.

Народився 2 січня 1930 р. у с. Нова Бубновка Чорноострівського району Кам'янець-Подільської області (нині Хмельницька) в родині колгоспника. Батьки незабаром розійшлися, і Богуслав із молодшим братом Федором залишився на вихованні матері. Під час окупації школа була закрита, і завдяки старанням Яніни Іванівни брати навчалися у приватних учителів. По війні хлопець продовжив навчання, щодня долаючи по кілька кілометрів, адже в рідному селі школи не було. Крім навчання, була важка робота в колгоспі.

Богуслав мріяв вступити в Київський інститут цивільного флоту на спеціальність «Авіамоторобудування». Він успішно склав іспити, але в останній день відмовили в гуртожитку. Рішення було одне — добратися до Львова: від знайомих юнак довідався, що там продовжили термін прийому до Політехніки. «Облаштування в інституті з перших днів мало для всіх звичайний трудовий післявоєнний ритм. Потрібно було привести до ладу кімнату на 19 осіб, — згадує Богуслав Флоріонович. — Навчання проходило цікаво. Захопливими здавалися лабораторні й практичні заняття у майстернях, де ми старанно ставилися до роботи токаря, зварника».

Трудову діяльність розпочав у 1954 р. майстром, старшим інженером-механіком найбільшого в СРСР нафтопромислу №1 тресту «Туймазанефть» (м. Октябрський БАРСР).

У 1958 р. Б. Ф. Сандурського призначили т. в. о. головного механіка найбільшого тоді нафтовидобувного об'єднання «Башнефть».

Пізніше він став головним механіком у знову організованому НПУ «Арланефть» — базовому НПУ на північному заході республіки, що розробляє одне з найбільших у СРСР Арланське нафтове родовище в межиріччі рік Білої й Ками. Тут Богуслав Флоріонович пропрацював майже 25 років, із них 12 — начальником НГВУ «Южарланефть», яке в 1965 р. відокремилось від НПУ «Арланефть».

У 1966 р. Богуслав Флоріонович на півтора роки був відряджений до Польщі. Після повернення призначений головним інженером, а із грудня 1970 р. — начальником НГВУ «Южарланнефть», де пропрацював 12 років.

Управління виступало замовником будівництва інженерного захисту водами Нижньокамської ГЕС. Із цією метою проводилося будівництво захисних дамб протяжністю близько 60 км.

З 1984 р. Б. Ф. Сандурський — заступник генерального директора ВО «Башнефть» по Західному Сибіру. Із травня 1985 р. — генеральний директор ВО «Башнефть».

Богуслав Флоріонович віддав «Башнефти» 40 років свого життя, а в січні 1994 року був переведений до ДП «Роснефть», де працював директором регіонального представництва по республіках Башкортостан, Татарстан, Удмуртія і Пермській області.

Упродовж свого життя Б. Ф. Сандурський займався і громадсько-політичною діяльністю: його обирали депутатом Краснокамської районної ради двох скликань (1975–1984), депутатом Верховної Ради БАРСР (1985–1989), народним депутатом СРСР (1989–1994). Він був старостою депутатської групи Башкирії, заступником голови Колегії з енергетичних питань. У цей час він співпрацював з українськими урядовцями у питанні безперебійного постачання в Україну башкирської нафти без попередньої оплати, що було надзвичайно важливо у кризові для країни роки.

Б. Ф. Сандурський має численні нагороди: медаль «За доблесну працю у Великій Вітчизняній війні 1941–1945 р.» (1945), «За доблесну працю» на відзначення 100-річчя від

дня народження В. І. Леніна (1970), низку ювілейних медалей на відзначення перемоги у ВВВ (1977, 1995, 2005, 2010). Нагороджений орденами Трудового Червоного Прапора (1971, 1977, 1988) та Жовтневої Революції (1982). Крім того, його діяльність відзначена багатьма державними та міжнародними почесними грамотами й знаками.

Так склалося, що свою долю Богуслав Флоріонович знайшов у далекій від рідних країв Башкирії. Про дружину

Молоді Богуслав та Олександра

Олександрю він каже так: це життєвий помічник номер один! Олександра Олександрівна у ВО «Башнефть» 24 роки пропрацювала на керівних посадах, потім очолювала Нафтокамський міськпромторг. Вона — відмінник радянської торгівлі, заслужений працівник торгівлі БАРСР, визнана гідною ордена «Знак пошани». У 2004 р. подружжя відсвяткувало золоте весілля.